

have Ret til en eller flere Gange om Ugen, i Stedet for een, at benytte Lokalet til Foredrag, Diskussion o. lign., samt at Bestyrelsen skulde bestaa af fem Medlemmer (i St. for tre). Det første af disse forkastedes, det sidste vedtoges. Af to Medlemmer var der stillet flere Ændringsforslag, hvoraf det vigtigste var, at Formanden skulde vælges af Generalforsamlingen; dette forkastedes.

Der forhandlede derefter om Stiftelsen af en Pensionsfond for Funktionærerne; Forslaget, der var stillet og blev motiveret af Frk. *Suenson*, vedtoges.

Paa et fraværende Medlems Vegne gav Frk. *Falbe Hansen* Meddelelse om „Verdenskvindeforeningen“, og Forsamlingen vedtog at vælge tre Medlemmer til at forhandle med andre danske Kvindeforeninger om Tilslutning til Verdenskvindeforeningen.

Der valgtes derpaa til Bestyrelsesmedlemmer og Suppleanter: Frk. *S. Alberti*, Fru *Emma Gad*, Frk. cand. mag. *Thiele*, Fru *Casse*, Frk. *Falbe Hansen*, Frk. *Kørboe*, Frk. *M. Buch*.

Fra Bøger og Blade.

„Norske Kvinders sociale og retslige Stilling“

af *Gina Krog*.

Udgivet af Norsk Kvindesagsforening.

Kristiania 1894. (82 S. 1 Kr. 40 Ø.)

„Nærværende Skrift“, hedder det i Forordet, „er efter Anmodning af Norsk Kvindesagsforenings Bestyrelse udarbejdet i Anledning af Chicagoudstillingen og bestemt til i en norsk og en engelsk Udgave at indlemmes i det internationale Bibliotek i Kvindernes Bygning i Chicago, hvor der findes lignende korte Beretninger om Kvindernes Stilling i flere andre Lande.“

Dette Formaal præger Bogen; den har ikke Stridsskriftets Flamme, men den har — kortfattet og knap som den er — Haandbogens solide Indhold og varige Værdi. Den læses ikke med den Lethed, vækker næppe den Varme og Interesse for Kvindesagen, som f. Eks. Astrid Stampes lille Skrift derom fra 1887, men det er jo heller ikke dens Formaal. Den er rettet ikke til Modstandere men til Venner af Kvindesagen, den er et Arsenal, hvorfra disse kan for Norges Vedkommende hente gode og stærke Vaaben.

Og dette gælder særlig os Danske. Det kan varme en „Skandinav“ lige ind til Hjerteroden — og overhovedet enhver, hvem